

tinget af, at Mortifikanten betaler Bekostningen.

Som nævnt medfører Mortifikationen ingen Ændring i selve den i Dokumentet omhandlede Ret. Hvis denne derfor er ophørt eller aldrig stiftet, kan Mortifikanten ikke kræve nyt Dokument udstedt. Men det er Skyldneren, der — eventuelt under en af Mortifikanten mod ham anlagt Retssag — maa godtgøre, at Retten ikke bestaar.

Saafrømt Skyldneren vægrer sig ved at udstede Dokumentet, maa Mortifikanten nemlig for at faa Udstedelsen iværksat tage Dom over ham og derefter eventuelt gaa frem i Overensstemmelse med Retsplejelovens § 496, saaledes at Dokumentet udfærdiges af Fogden.

For saa vidt det er et Pantebrev, der er mortificeret, bestemmes det yderligere, at Retten efter Begøring skal forsyne det nye Dokument med Bemærkning om, at det giver samme Panteret som det mortificerede Pantebrev. Og ligesom Retten ved Pantebreve i fast Ejendom ifølge § 6, 4de Stykke, skal foretage Notering i Tingbogen om Indkaldelsen og efter § 7, 3die Stykke, i visse Tilfælde skal udslette Noteringen, paalægges det her Retten at foretage tilsvarende Notering om Udstedelse af nyt Pantebrev. For saa vidt angaar Pantebreve i Skibe maa Mortifikanten selv drage Omsorg for, at der foretages tilsvarende Notering i Skibsregistret.

I Paragraffens 3die Stykke fastslaas det, at et Pantebrev, der er mortificeret efter Begøring af Pantets Ejer, jfr. § 2, 2det Stykke, kan forlanges aflyst eller udslettet af Skibsregistret alene paa Grundlag af Dommen. Jfr. Tinglysningslovens § 11, 2det Stykke, og Tinglysningsanordningens § 16 samt Skibsregistreringslovens § 56.

Særlige Regler om Masegældsbreve, Aktier og Kuponer.

Til § 10.

Som nævnt i Bemærkningerne til § 6 er Bekendtgørelsen af Indkaldelsen et Hovedpunkt i Mortifikationssagen. De i § 6

foreslaaede Regler er ikke altid tilstrækkelige. Navnlig for Papirer, der afsættes i Udlandet — og ogsaa saadanne skal jo efter Udkastets § 1 kunne mortificeres — maa Bekendtgørelsen i Statstidende m. m. suppleres med yderligere Foranstaltninger. I saa Henseende synes en Anvendelse af den „Trækningsliste“ over udtrukne Obligationer, som halvaarlig udgives af forskellige Institutioner, at aabne Mulighed for en ganske særlig virkningsfuld Bekendtgørelse. Denne Trækningsliste, der foruden at være til Salg udsendes til Kunder, Banker i Udlandet m. m., bliver nemlig eftersat saavel af Pengeinstitutter som af private Obligationsejere. Der findes kun een samlet Trækningsliste, som de forskellige Institutioner dog forsynes med hver sit Omslag. En Meddelelse om Indkaldelsen til Mortifikation, der optages i en saadan Liste, vil saaledes have god Udsigt til at komme rette vedkommende for Øje.

Optagelse i en Trækningsliste af Meddelelse om Indkaldelsen foreslaas derfor i Paragraffens 1ste Stykke som Betingelse for Mortifikation. Det er dog ikke alle Dokumenter, der kan mortificeres, som egners sig til at opføres i Trækningslisten. Denne kan kun have Betydning for saadanne Papirer, som er Genstand for egentlig forretningsmæssig Omsætning. Den foreslaaede Regel angaar derfor kun Masegældsbreve og omsættelige Aktier; men den omfatter alle Masegældsbreve, ogsaa Obligationer, der ikke er underkastet Udtrækning. — Fristen, 1 Aar, er fastsat i Overensstemmelse med § 6.

Den Trækningsliste, som nu er i Brug, udarbejdes ved privat Foranstaltning, og denne Ordning bør man formentlig ikke søge ændret ved at indføre en af en offentlig Myndighed udarbejdet Liste. Det, det kommer an paa, er, at Listen faktisk bruges, og det er ikke sikkert, at en officiel Liste vilde blive foretrukket i eventuel Konkurrence med en privat. Hvis der foruden den nu anvendte Trækningsliste maatte blive udgivet en eller flere nye Lister af samme